

[Poul H. Møller.]

socialministeren, om det var muligt — jeg vil gerne medvirke dertil — at hr. Henning Becker får foretræde for socialministeren og får lov til på egen hånd at forelægge sagen set fra hans synspunkt, således at man kan komme til en ordening. Det at fjerne hr. Henning Becker fra disse børn, det skaber ikke ro, tværtimod; det har jo vist sig ved konsekvenserne af det, der skete forleden dag. Man ved, at disse børn, som er forældreløse og som har været gennem krigens gru og rædsel derude, ser op til hr. Henning Becker, hvordan han så end måtte være, som en far, som en ven, som en mand, der har frelst dem fra en sultedød osv. derude i Vietnam, og fjerner man ham, så fjerner man det eneste tilhørs punkt, disse børn faktisk har i denne verden. Derfor håber jeg på, at denne sag omsider kan bringes til afslutning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Honoré* (KrF) til udenrigsministeren:

„Er regeringen opmærksom på forfølgelse af religiøse mindretal i Malawi, og er der mulighed for at øve indflydelse til gavn for de forfulgte?“

(Spm. nr. 323).

Skriftlig begrundelse.

Forskellige beretninger, bl. a. fra Amnesty International, omtaler forfølgelse af religiøse mindretal i Malawi.

Bladet *Vågn Op* af 8. februar 1976 rummer talrige eksempler på en grusom behandling af sekten Jehovas Vidner i 1975, øvet af medlemmer af Malawis kongresparti og ungdomsforbund.

Da Danmark og andre vestlige lande bl. a. har et vist udviklingssamarbejde med Malawi, har regeringen måske mulighed for at påtale religionsforfølgelserne i dette land over for Malawis regering.

Honoré (KrF):

Ifølge oplysninger fra Amnesty International har Jehovas Vidner vakt Malawis kongrespartis vrede, bl. a. fordi vidner af religiøse samvittighedsgrunde nægter at erhverve medlemskort i kongrespartiet.

Ifølge meddelelser i bladet *Vågn Op* for

den 8. februar 1976 besluttede Malawis kongresparti i 1972 at iværksætte en omfattende økonomisk diskriminering af Jehovas Vidner. Dette førte til store udvandring til nabolandene. Da vidnerne vendte tilbage i 1975, tog grusomhederne imidlertid fat på ny. Ifølge republikken Malawis grundlov skal alle mennesker uanset farve, race eller tro nyde de samme rettigheder og friheder. Regeringen i Malawi har så vidt vides ikke søgt at hindre krænkelsen af disse grundlovs sikrede rettigheder for dette religiøse mindretal.

Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren, om det er muligt, at den danske regering kan gøre Malawis regering opmærksom på, at der foregår grundlovsstridige handlinger, der udføres af bl. a. kongrespartiets ungdomsorganisation og lokalafdelinger, over for Jehovas Vidner; og er der ikke gode muligheder for en sådan kontakt med Malawis regering, da vi har et udviklingssamarbejde med denne regering?

Udenrigsministeren (*K. B. Andersen*):

Regeringen er selvfølgelig helt opmærksom på de beretninger, der fra forskellig side, bl. a. netop, som hr. *Honoré* sagde, fra Amnesty International er fremkommet om forfølgelserne i Malawi af Jehovas Vidner. Jeg kan også tilføje, at den danske ambassade for Malawi — den er som bekendt beliggende i Nairobi — følger sagen, men ikke har nogen mulighed for et førstehåndskendskab til den.

Hr. *Honoré* ved også, at regeringen gentagne gange i De Forenede Nationer — jeg gjorde det senest her i efteråret under generaldebatten — meget skarpt har taget afstand fra overgreb, som begås over for personer på grund af deres personlige overbevisning.

Jeg vil gerne nævne over for hr. *Honoré*, at spørgsmålet om forfølgelserne i Malawi også har været rejst over for os i en række henvendelser af forskellig art, og i besvarelse af de henvendelser har jeg sagt, som jeg også gerne vil gøre opmærksom på her i dag, at der er mulighed for den internationale ledelse for Jehovas Vidner til at indbringe disse forfølgelser for FN's menneskerettighedskommission og dens underkomité for beskyttelse af mindretal, som i øvrigt netop i denne måned beskæftiger sig med